

ugostili ih, kako to mogu samo Šibenčani. Rastali smo se ponosni što smo upoznali divne ljude, vjernike i susret nije ostao kao sjećanje, već i obećanje da ćemo nastaviti započetu suradnju.

Duh Sveti zbližio nas je opet 19. rujna 1998. godine u Bakru. Obnovili smo započeto prijateljstvo u ljubavi Boga Oca. Cjelovečernji koncert održan je u crkvi Sv. Andreja pod ravnjem č. s. Lidije Grgat, orguljaša Pavla Mašića i nastupom solista Benite Bujas, Branka Lače, Marijana Krajine i Svetozara Čenića. Zbor je otpjevao skladbe iz svog bogatog repertoara: I. pl. Zajc, A. Klobučar, A. Vidaković, I. Kokot, Schulze, A. Dvožak, J. S. Bach, M. Nardelli, R. Wagner, J. B. Molitor, C. Gounod.

Vjerničko mnoštvo ispunilo je crkvu. Njeno veličanstveno ozračje ulilo je snage i blagoslov našem kršćanskom zanosu i potekla je pjesma slaveći Boga. Pjevali smo kao nikad dosad. Uspjeh našeg pjevanja je prihvaćen spontanim i burnim pljeskom nazočnih i našim ponosom.

Svoju pobožnost Majci Mariji, našoj zaštitnici, i njenom Sinu, na slavu Božju, iskazali smo i sutradan na nedjeljnoj sv. misi. Euharistijsko slavlje predvodio je župnik Gospe van grada Šibenik fra Nikola Čurčija. I tад je zbor na glazbenoj razini čudorenog i lijepog otpjevao misu pjevajući skladbe: *Pjevajte Gospodu R. Wagner, Misa brevis br. 7 in C; C. Gounod, Neka Te slave narodi Bože, Aleluja, Prinosimo dare; William, Na nebu moje duše L. van Beethoven, Tisuć puta (anonimus)*.

Prijatelji su bili oduševljeni, a mi sretni. Veselje se nastavilo. Uz bogato blagovanje i pjevanje oprostili smo se od dragih prijatelja. Za sve nas ovo je bio pohod prijateljima i blagoslov za sva naša nastojanja u obnovi duhovnog življjenja.

Zahvalimo Bogu za sreću u našoj svagdašnjici prijateljstva i molimo za još ovakvih susreta u životu svih vjernika.

Olga Jurleka

RIJEKA

LOVRAN: SUSRET VODITELJA LITURGIJSKOG PJEVANJA

Odbor za liturgiju, crkveno graditeljstvo i umjetnost Pastoralnog vijeća Riječko-senjske nadbiskupije, pod vodstvom dr. Ivana Šporčića, organizirao je 28. studenoga, na sjemenišnom dobru u Lovranu, jednodnevni seminar o temi "Gregorijansko pjevanje i Božićno vrijeme" za voditelje liturgijskog pjevanja Bakarskoga, Opatijskog i Riječkog dekanata.

Seminar je vodio maestro Miroslav Martinjak, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu i predstojnik Instituta za crkvenu glazbu "Albe Vidaković".

Skup je molitvom i prigodnom rječju o početku liturgijske godine otvorio riječko-senjski nadbiskup dr. Anton Tamarić. Pojasnio je važnost liturgijskog pjevanja i važnost uključivanja cijelog Božjeg naroda u pjesmu: "Ne smije se zaboraviti da je crkveno pjevanje otajstveno. U liturgiji je prvi djelatnik Bog. Mi smo instrumenti u rukama Božjim. Božja riječ mora biti pravilno valorizirana, moramo je doživjeti kao Božju riječ i kao takvoj dati prednost".

Seminar je imao dva dijela: teorijski i praktični. U prvom je dijelu prof. Martinjak ukratko prikazao povijest gregorijan-

skog pjevanja. Naglasio je očuvanje tradicije gregorijanskog pjevanja, njegovo izvodenje u izvorniku na latinskom jeziku, a ne živim jezicima: "Gregorijansko pjevanje je uvijek bilo predmet doživljaja radi svoje ljepote. Posjeduje karakter sjećnosti, u njemu duša djeluje kao u molitvi. Jednostavno je u svojoj strukturi i čistoći linija."

U praktičnom dijelu voditeljima je objasnjena kvadratna notacija i način izvodenja gregorijanskog korala.

Sudionici seminara pohvalili su ovakav način druženja uz stručnu pouku i izrazili želju i potrebu za češćim susretima sa sličnim sadržajem.

Zainteresirani su mogli kupiti udžbenik "Gregorijansko pjevanje" i pjesmaricu "Dječje strune raspjevane vjere" autora M. Martinjaka, te "Hrvatske pučke mise".

Gordana Fumić

SARAJEVO

MOZARTOV REQUIEM U SARAJEVSKOM KAZALIŠTU

U nedjelju, 22. studenoga 1998. godine, u *Narodnom kazalištu* u Sarajevu u okviru *Sarajevskoga internacionalnog muzičkog festivala*, a u povodu 75. obljetnice Sarajevske filharmonije izveden je *Requiem* W. A. Mozarta. Prepuna dvorana Narodnog kazališta bila je više nego jasna potvrda da je Mozartov *Requiem* ostvarenje koje će uvijek privlačiti slušateljstvo kao i slušateljstvo svih kulturnih metropola svijeta.

Ovo je već treći put da se u zadnje četiri godine izvodi ovo djelo. Prvi put je izvedeno 1994. godine u razrušenoj Vijećnici kada je čuveni Zubin Mehta dirigirao izvedbom Requiema. Tada su Sarajevska filharmonija i Kor opere Narodnog kazališta cijelom svijetu, na malim ekranima, posvjedočili da je glazba i u ratu u Sarajevu imala svoje prekrasne trenutke. Drugi put je izvedeno 1997. godine u Narodnom kazalištu pod dirigentskom palicom Emira Nuhanovića mladog sarajevskog dirigenta.

Dirigent Nuhanović, posljednjih nekoliko godina direktor Sarajevske filharmonije, i ovaj put je ravnio orkestrom i Korom opere Narodnog kazališta.

Solistička podjela izvedbe bila je povjerena internacionalnoj ekipi umjetnika. Sopransku dionicu izvodila je Irina Vezhnevets, Ruskinja koja je diplomirala na Moskovskom državnom konzervatoriju. Mezzosopransku dionicu tumačila je Sofija Aksenova, koja je također diplomirala na konzervatoriju u Moskvi. Tenorsku dionicu predstavio je Genadij Briginets, također s moskovskog konzervatorija. Nastupio je i domaći sin, umjetnik internacionalne reputacije bas Ivica Šarić.

Uz soliste, koji su pokazali visoki profesionalizam, *orkestar Sarajevske filharmonije* i *Kor opere Narodnog kazališta* ocijenjeni su kao visoko kvalitetno iznenadenje. Razdragano slušateljstvo, nakon izvedbe, dugotrajnim aplauzom nekoliko puta vraćalo je na scenu sve izvođače. Sve je završilo bis-izvedbama.

Za svoj 75. rođendan, kako reče jedan od prisutnih slušatelja, ništa ljepše nisu mogli darovati svome gradu.

Niko Luburić